

Arrest

nr. 246 032 van 11 december 2020
in de zaken RvV X / IV – RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
                      2. X
                      3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2020 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2020 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2020 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 22 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten, dienen een verzoek om internationale bescherming in op 2 april 2019.

1.2. Op 29 november 2019 worden verzoekers gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

1.3. Op 6 april 2020 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van de drie verzoekers. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing betreffende eerste verzoeker B.M.A. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in Santa Tecla in het departement La Libertad. U woonde tot aan uw vertrek naar België in Apopa. U werkte als technicus voor een bedrijf. U bent gehuwd en heeft drie kinderen.

U woonde in een neutrale zone waar regelmatig schermutselingen plaatsvonden tussen bende Maquina die aan de ene kant de controle had en bende 18 die aan de andere kant de macht had. Uw twee oudste zonen, F. A. B. G. (DVZ X; CGVS X) en B. I. B. G. (DVZ X; CGVS X) waren reeds eerder naar België gevlucht. U stelt dat dit was omwille van problemen met bendes.

Tijdens de laatste week van december 2018 werd u benaderd door leden van bende 18. Ze vroegen u op de bus en waar uw zonen zich bevonden. U zei dat ze bij hun grootouders waren en daarop dreigden ze u te vermoorden indien ze zouden merken dat uw zonen zich in een regio van de rivaliserende bende zouden bevinden.

Op 8 en 9 januari, was er vlak bij uw huis een explosie te horen die gevolgd werd door een brand. U hoorde ook schoten waardoor u vermoedde dat de brand werd aangestoken door bendeleden. Diezelfde week werd er ook met stenen gegooid naar de woningen in uw buurt om de mensen bang te maken.

Op 14 januari werd u nogmaals door bendeleden benaderd in verband met uw zonen. Ditmaal behoorden ze tot bende Maquina. De bendeleden toonden hun wapens en vroegen waar uw zonen zich bevonden. U zei dat ze bij hun grootouders waren, waarop ze zeiden dat ze u en uw familieleden zouden doden als uw zonen bij de bende 18 zouden zitten. Na dit incident en omwille van het algemene bendege geweld in uw regio besloot u El Salvador te verlaten.

Tevens had u schrik om nog te gaan werken aangezien in de zone van uw werk nog een derde rivaliserende bende, namelijk de Mara Salvatrucha (MS/MS13), actief was.

U verliet El Salvador op 26 maart 2019 samen met uw echtgenote M. J. G. D. B. (DVZ X; CGVS X), uw schoonmoeder I. d. J. A. A. (DVZ X; CGVS X) en haar buurmeisje E. E. G. F. (DVZ X; CGVS X). Op 27 maart 2019 kwam u aan in België, waar u op 2 april 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U vreest bij terugkeer naar El Salvador te worden gedood door daar actieve bendes.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Salvadoraans paspoort; het Salvadoraans paspoort van uw echtgenote; de Salvadoraanse identiteitskaart van uw echtgenote; uw ontslagbrief; uw loonbrief; uw huwelijksakte; krantenartikels over de situatie in uw land.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Vooreerst wordt opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Voortgaande op uw verklaringen en rekening houdend met uw profiel en achtergrond heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de bendes u wegens uw ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of uw politieke overtuiging zouden viseren. De door u aangehaalde problemen zijn namelijk volledig te kaderen in de territoriale strijd van de verschillende bendes in uw regio waarvan de drijfveren, zoals hoger aangehaald, vreemd zijn aan de Vluchtelingenconventie van Genève.

Bovendien bestaan er evenmin zwaarwegende gronden die erop wijzen dat u omwille van de door u aangehaalde feiten een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. De door u aangehaalde incidenten en de gevolgen ervan zijn immers niet ernstig en zwaarwichtig genoeg om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.

Betreffende de twee incidenten waar leden van respectievelijk de bende 18 en de bende Maquina u vroegen waar uw zonen waren en uw familie bedreigden indien uw zonen in een vijandige zone zouden wonen of tot een vijandige bende zouden zijn toegetreden (CGVS, p. 11, 13, 19), wordt vooreerst vastgesteld dat dit nooit het niveau van algemene intimidatie oversteeg. De bedreiging was volledig voorwaardelijk en gekoppeld aan de hypothetische bekendwording van het feit dat uw zonen in een vijandig kamp zouden zitten.

De ernst van de bedreigingen wordt daarnaast sterk gerelativeerd door de vaststelling dat uit de ontslagbrief die u voorlegt, blijkt dat u nog tot 31 januari 2019 bent blijven werken op dezelfde job (zie vertaling ontslagbrief). Dat wil zeggen dat u nog een maand lang dezelfde bus nam ondanks de bedreigingen die u op de bus en op de weg tussen uw huis en de bushalte zou hebben ontvangen.

De geloofwaardigheid van het incident met de bende 18 wordt overigens aangetast doordat u stelt de bendeleden van bende 18 die u benaderden te kennen doordat ze regelmatig op de busroute van en naar uw werk opstapten en mensen bedreigden, maar dat ze u dan nog nooit eerder zouden hebben bedreigd (CGVS, p.18-19).

Aangaande het incident dat uw echtgenote aanhaalde waarbij het hulpje of de 'cobrador' op de bus haar vroeg hoe het met haar en de kinderen ging en waar deze laatsten waren gezien hij ze al een tijdje niet meer gezien had (CGVS, p.14; CGVS 1915474B, p.10), dient te worden opgemerkt dat het dat ze geen bedreigingen ontving (CGVS 1915474B, p.14) en dat dit ook slechts een éénmalig incident was (CGVS 1915474B, p.10).

Hetzelfde kan gezegd worden over het feit dat uw schoonmoeder af en toe aangesproken werd door bendeleden die haar vroegen waar ze overdag geweest was, waar haar zoon of haar kleinkinderen waren, waarom ze 's avonds nog op straat aan het vegen was en of ze de buurt in het oog aan het houden was (CGVS, p.21; CGVS 19/15478, p. 11, 15-17). Gevraagd of en op welke wijze zij werd bedreigd kon zij geen enkele bedreiging concretiseren (CGVS 19/15478, p. 11, 15-17). Bovendien kan men zich vragen stellen bij de bewering dat het hier om vragen van bendeleden ging. Het is immers vreemd dat ze niet eens weet door welke bende ze werd aangesproken (CGVS 1915478, p.17).

In zoverre geloof kan worden gehecht aan de bovenstaande incidenten lijkt het er sterk op dat minstens een deel van de informatievragen niet van bendeleden uitging en niet slecht bedoeld was. Deze vragen die dan wel van bendeleden uitgingen lijken eerder deel uit te maken van de strategie van de bendes om een goed zicht te hebben op wat er zich in 'hun' wijken afspeelt. Uit niets blijkt dat deze incidenten de aanloop waren naar gericht geweld, waar overigens ook geen motieven voor aanwezig zijn.

Bijgevolg kan er bezwaarlijk gesteld worden dat hieruit een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden afgeleid zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vervolgens haalt u twee incidenten aan die zich in januari 2019 in uw wijk voordeden. U stelt dat de bendes twee dagen op rij een bus in brand staken (CGVS, p.11). U wijt dit aan het bendegegeweld aangezien er de tweede dag schoten klonken (ibid.) en door de manier waarop de brand werd aangestoken (CGVS, p.20). U stelt ook dat uit de nieuwsberichten eveneens bleek dat de branden door bendes waren aangestoken (ibid.). Uit het door u neergelegde krantenartikel kan echter niet worden geconcludeerd of de branden zich al dan niet voordeden in het kader van het bendegegeweld. Zelfs indien dit zo was zijn er echter geen indicaties dat deze incidenten iets met u persoonlijk te maken hadden. Hetzelfde kan gezegd worden over uw bewering dat de bendeleden uw huis met stenen bekogelden. U stelt dat ze dit naar meerdere woningen in de buurt deden om de bewoners af te schrikken (CGVS, p.11). Ook antwoordt u vaag op de vraag of de stenen specifiek op uw huis bedoeld waren. U stelt dat u niet weet hoe u moet antwoorden op deze vraag en dat ze ook naar de burens met stenen gooiden (CGVS, p.20). U stelt tevens in dit verband dat het grootste probleem is dat de bendes zich de regio eigen willen maken (ibid.).

Ook haalt u nog allerlei algemene zaken aan die in uw land gebeuren. U stelt dat het moeilijker is geworden om familie te bezoeken die in een zone woont die gecontroleerd wordt door een rivaliserende bende (CGVS, p.13) en dat jongeren specifiek door de bendes worden gevisieerd (CGVS, p.12).

Het bovenstaande kadert binnen het algemeen bendegegeweld in El Salvador maar is niet specifiek gericht tegen uw of uw familie. Er zijn aldus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u of uw familieleden hierdoor een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de vrees dat u werkte in zone bende MS13 dient te worden opgemerkt dat u er acht jaar zonder problemen werkte (CGVS, p.12, 20 en 22). Bende MS13 heeft u nooit bedreigd, lastiggevallen of in het oog gehouden (CGVS, p.22). Gevraagd naar waarom u hen dan toch vreest, stelt u dat de bendes sinds een bepaalde periode veel meer controle hebben (ibid.). Uw risico in deze is echter louter hypothetisch.

Ten slotte stelt u dat u bij een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest door criminele bendes te worden gevisieerd omdat ze het als verraad zien als u het land eenmaal verlaten heeft (CGVS, p.22). Uw schoonmoeder haalt deze vrees eveneens aan en stelt dat mensen die vertrokken zijn niet kunnen terugkeren omdat ze dan vermoord zullen worden (CGVS 1915478, p.19).

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020**, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggesteerd en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Noch u, noch uw schoonmoeder halen namelijk concrete elementen aan waaruit blijkt dat u louter en alleen omwille van uw buitenlands verblijf in het vizier zal komen te staan van criminele bendes.

U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor wat betreft uw verwijzing naar uw zoon B. I., aan wie op 6 maart 2019 de vluchtelingenstatus werd toegekend, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en u niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd ‘Kwalificatie (herschikking)’ de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

De door u neergelegde documenten veranderen bovenstaande vaststellingen geenszins. Uw paspoort, dat van uw echtgenote en de identiteitskaart van uw echtgenote bevestigen enkel jullie Salvadoraanse nationaliteit die in deze beslissing niet wordt betwist. Uw ontslagbrief en uw loonbrief tonen enkel aan waar u werkte en gedurende welke periode, wat in deze beslissing niet ter discussie staat. Uw huwelijksakte bevestigen enkel uw huwelijk met uw echtgenote en het krantenartikel dat u voorlegt, bevestigt enkel de incidenten met de brand die u aanhaalt. Uit dit document blijkt echter niet dat u een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing t.a.v. tweede verzoekster, G.D.B.M.J. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in San Salvador in het gelijknamige departement. U woonde tot aan uw vertrek naar België in Apopa en werkte in een hotel. U bent gehuwd en heeft twee kinderen. Uw beide zonen bevinden zich ook in België.

U woonde in een neutrale zone waar regelmatig schermutselingen plaatsvonden tussen bende Maquina die aan de ene kant de controle had en bende 18 die aan de andere kant de macht had. Uw twee oudste zonen, F. A. B. G. (DVZ 8.756.081; CGVS 18/22753) en B. I. B. G. (DVZ 8.709.168; CGVS 18/19636) waren reeds eerder naar België gevlucht. F. A. is nog in procedure en B. I. verkreeg op 6 maart 2019 de vluchtelingenstatus.

Op 8 en 9 januari was er vlak bij uw huis een explosie te horen die gevolgd werd door een brand. U hoorde ook schoten waardoor u vermoedde dat de brand werd aangestoken door bendeleden. Vervolgens, ergens in februari, werd u op de bus door de hulpjongen aangesproken in verband met uw zonen die reeds naar België waren gevlucht. Hij polste naar waar uw zonen waren aangezien hij hen reeds geruime tijd niet meer had gezien. U zei dat ze aan het studeren waren en daardoor veel binnen zaten. U vermoedt dat deze hulpjongen samenwerkte met bende 18 en hen de info doorspeelde.

Nadat uw echtgenoot ook twee maal werd benaderd door bendeleden, besloten jullie het land te verlaten. U verliet El Salvador op 26 maart 2019 samen met uw echtgenoot M. A. B., uw moeder Irma de J. A. A. (DVZ 8.821.518; CGVS 19/15478) en haar buurmeisje E. E. G. F. (DVZ 8.821.544; CGVS 19/15480). Op 27 maart 2019 kwam u aan in België, waar u op 2 april 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

U vreest bij terugkeer naar El Salvador te worden gedood door daar actieve bendes.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Salvadoraans paspoort; het Salvadoraans paspoort van uw echtgenoot; uw Salvadoraanse identiteitskaart; de ontslagbrief van uw echtgenoot; de loonbrief van uw echtgenoot; uw huwelijksakte; krantenartikels over de situatie in uw land.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw echtgenoot, M. A. B. (19/15474), baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw schoonzoon luidt als volgt:

(...)(idem motivering bestreden beslissing B., M.A.)”.

De bestreden beslissing t.a.v. derde verzoekster, A.A., I.D.J. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in Suchitoto in het departement Cuzcatlán. Toen u klein was verhuisde u naar Apopa waar u in de Colonia Chintuc woonde tot aan uw vertrek naar België. U werkte als arbeider in een textielbedrijf totdat u in 1996 door gezondheidsproblemen met pensioen diende te gaan. U huwde nooit en heeft drie kinderen, waarvan er twee zich eveneens in België bevinden.

U woonde in een pasaje die in een neutrale zone lag. Aan de ene kant lag de zone waar bende 18 de macht had en aan de andere kant begon de zone waar bende Maquinas de macht had. In januari deden er zich twee incidenten voor die u ertoe aanzetten te vluchten. Zo hoorde u op 08 januari 2019 een explosie. U zag dat er een brand was aan een stelplaats voor bussen. De volgende dag hoorde u opnieuw een explosie gevolgd door enkele schoten. U keek naar buiten en zag hoge vlammen die bijna tot aan uw huis kwamen. U denkt dat deze brand door de bendes werden veroorzaakt en u had schrik dat de vlammen op uw huis zouden overslaan. Een week later werden er ook stenen gegooid naar verschillende woningen in uw straat, waaronder ook naar uw woning en die van uw dochter die in het huis naast dat van u woonde. U denkt wederom dat dit de bendes waren.

Ook benaderden enkele bendeleden u in verband met uw zoon J. C. en uw twee kleinzonen die El Salvador reeds eerder hadden verlaten door problemen met de bendes. Wanneer u op de bus zat of boodschappen deed of eender waar ze u tegenkwamen, vroegen ze naar uw kinderen en kleinkinderen. U wimpelde hen steeds af door te stellen dat ze op reis waren.

In maart 2019 spraken enkele bendeleden u nogmaals aan toen u buiten aan het vegen was. Ze vroegen wat u er deed en of u aan het spioneren was voor de andere bende. Sindsdien ging u de deur niet meer uit. Toen uw dochter en schoonzoon besloten te vluchten, ging u met hen mee. U verliet El Salvador op 26 maart 2019 samen met uw dochter M. J. G. d. B. (DVZ 8.821.427; CGVS 19/15474) en haar echtgenoot M. A. B. (DVZ 8.821.427; CGVS 19/15474B). U stelt tevens dat u niet kan terugkeren naar El Salvador gezien ze er mensen vermoorden die een tijdje naar het buitenland zijn gegaan. Op 27 maart 2019 kwam u aan in België, waar u op 2 april 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Salvadoraans paspoort; uw Salvadoraanse identiteitskaart; krantenartikels over de situatie in uw regio; de verkoopakte van uw woning; een document van de Salvadoraanse sociale zekerheid dat aantoont dat u met pensioen bent.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw schoonzoon, M. A. B. (19/15474,) baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw schoonzoon een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw schoonzoon luidt als volgt:

(...) (idem motivering bestreden beslissing B., M.A.)”.

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoekers drie afzonderlijke beroepen hebben ingesteld met respectievelijk rolnummer 247 027, 247 032 en 247 037 en dat de verzoekschriften betreffende rolnummers 247 032 en 247 037 integraal verwijzen naar het beroep met rolnummer 247 027. Het al dan niet samenvoegen van zaken behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) (RvS 26 mei 2009, nr. 193.526). Gelet op het feit dat de verzoekschriften in de drie beroepen identiek zijn en de tweede en derde verzoekster zich wat hun vluchtmotieven betreft, volledig baseren op de vluchtmotieven van eerste verzoeker en de door hem neergelegde documenten, oordeelt de Raad dat het aangewezen is in het belang van een goede

rechtsbedeling om de drie vorderingen wegens verknochtheid samen te behandelen en te beslechten. Het komt dan ook gepast voor om de drie vorderingen samen te voegen.

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij argumenteren dat verwerende partij de situatie in El Salvador minimaliseert. Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld over de aanhoudende afpersingen en bedreigingen door de bendes die onhoudbaar was geworden en waardoor verzoekende partij haar land heeft verlaten. Het feit dat de daden van bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn, betekent niet dat zij niet gewelddadig te werk gaan en dat het leven van verzoekende partij niet in gevaar zou zijn.

Waar in de bestreden beslissing de ernst van de beweerde feiten gerelativeerd wordt, aangezien verzoeker nog tot 31 januari 2019 ging werken, stelt verzoekende partij dat zij na de bedreigingen haar voorzorgsmaatregelen genomen heeft. Zij hoopte immers dat de bedreigingen zouden stoppen en zij kon ook niet zomaar haar job opgeven. Vanaf zij bedreigd werd, is zij niet meer met het openbaar vervoer naar het werk geweest, maar wel met een auto die zij leende van een familielid.

Met betrekking tot de geloofwaardigheid van haar verklaringen stelt verzoekende partij dat zij *“kan uiteraard niet in het hoofd van de bendeleden kijken en weet niet waarom zij haar toen hebben bedreigd. Zij kunnen uiteraard niet iedereen ten allen tijde bedreigen en verzoekende partij is waarschijnlijk op dat moment op de radar van de bendeleden gekomen...”*.

Verder wijst verzoekende partij er op dat zij en haar familieleden in voortdurende angst leefden. *“Verwerende partij acht misschien de verschillende bedreigingen an sich niet ernstig genoeg, maar zij moet de situatie in globo bekijken. Verzoekende partijen konden nooit hun huis verlaten zonder angst voor de bendes. Dat de angst allesbehalve hypothetisch was, blijkt uit de bijzonder wrede en criminele houding van de bendes die niet betwist wordt door verwerende partij”*.

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker 8 jaar werkte in de zone van MS 13 en er nooit bedreigd werd en het risico dus hypothetisch is, stelt verzoekende partij dat het duidelijk is dat *“verwerende partij de werking van de bendes in El Salvador niet kent. Verzoekende partij en haar gezin werd bedreigd met de dood, zij kon geen kant meer op. De incidenten waarover verzoekende partij sprak gebeurden vlakbij haar huis. Bovendien woonden zij in een ‘strijdzone’ waar verschillende bendes de controle trachtten te bemachtigen. Verzoekende partij en haar gezin leefden en voortdurende angst en het was een kwestie van tijd voor zij het met hun leven zouden moeten bekopen. Zij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor haar leven bij terugkeer naar El Salvador. Uit de motivering van verwerende partij blijkt dan ook hoe onredelijk en onvoorzichtig verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij. Verzoekende partij meent dan ook dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus”*.

Verzoekende partij vervolgt haar betoog door te argumenteren dat, mocht de Raad van oordeel zijn dat zij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij wijst er op dat verwerende partij niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is en begrijpt dan ook niet hoe zij kan stellen dat verzoekende partij zonder gevaar terug kan keren naar El Salvador. Het rapport waarop verwerende partij zich steunt is volgens verzoekende partij achterhaald en anno 2020 is de humanitaire situatie in El Salvador volledig ontspoord en wordt El Salvador gezien als één van de gevaarlijkste landen ter wereld. Zij citeert ter staving van haar stelling een artikel in The Guardian van 22 november 2019 (<https://www.theguardian.com/world/2019/nov/22/el-salvador-a-nation-held-hostage-a-photo-cssav>) en een artikel op de website van Foreign Policy van 30 november 2019 (<https://foreignpolicy.com/2019/11/30/el-salvador-gang-violence-ms13-nation-held-hostage-photography/>). Zij betoogt verder dat met de huidige corona crisis de situatie helemaal dreigt te ontsporen en dat zij geen menswaardig leven zal hebben in El Salvador aangezien de bendes haar niet alleen zullen afpersen, ze zullen ook geen werk hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte.

Verzoekende partij besluit dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig tewerk is gegaan en dat een dergelijke manier van redeneren en gebrekkig onderzoeken het redelijkheids-en zorgvuldigheidsbeginsel schendt. Zij stelt dat zij in hoofdorde moet erkend worden als vluchteling, subsidiair de subsidiaire bescherming moet toegekend krijgen en in ondergeschikte orde dat de beslissing ten minste vernietigd moet worden voor verder en grondig onderzoek.

De verzoekschriften met betrekking tot tweede en derde verzoekster nemen het verzoekschrift met betrekking tot eerste verzoeker integraal over.

3.2. Verzoekende partijen voegen de bestreden beslissingen en het attest juridische bijstand toe aan het verzoekschrift.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. De Raad stelt vast dat het verzoek om internationale bescherming betrekking heeft op bedreigingen door een niet-overheidsactor, *in casu* leden van de bende 18 en Maquina in Apopa. Het is niet betwist dat bendes in El Salvador een actor van vervolging kunnen zijn in de zin van artikel 48/5 § 1 van de Vreemdelingenwet.

Eerste verzoeker en tweede verzoekster beroepen zich op bedreigingen door leden van de bende 18 in de laatste week van december 2018, die naar hun zonen vroegen, die voor hen vertrokken en in België verblijven. Zij dreigden ermee eerste verzoeker te vermoorden indien zou blijken dat zij zich in een regio van een rivaliserende bende zouden bevinden. Tweede verzoekster werd volgens haar verklaringen in februari 2019 op de bus aangesproken door een hulpjongen van, naar zij vermoedt, de bende 18, die ook informeerde naar hun twee zonen. Eerste verzoeker werd een tweede maal benaderd op 14 januari 2019 met betrekking tot zijn zonen, maar ditmaal door leden van de bende Maquina, die hem met de dood bedreigden indien zou blijken dat zijn zonen bij de bende 18 zou zitten. Eerste verzoeker had schrik om te gaan werken, aangezien zijn werk in de zone van nog een andere bende, MS 13 lag. Daarnaast beroepen zij zich op een brand in januari 2019 in hun wijk die vermoedelijk was aangestoken door een bende en het feit dat er met stenen werd gegooid naar hun huis.

Derde verzoekster, de schoonmoeder van eerste verzoeker, verklaart dat zij werd benaderd door bendeleden met betrekking tot haar zoon J.C. en ook haar twee kleinzonen die eerder El Salvador zijn ontvlucht omwille van problemen met de bendes.

4.2. Na grondige analyse van het administratief dossier, de verklaringen van verzoekers, het verzoekschrift en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, komt de Raad tot de volgende vaststellingen met betrekking tot verzoekers' vluchtmotieven.

4.2.1. De bestreden beslissingen stellen dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat de problemen die zij met de bendes zouden hebben verband houden met één van de vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie. Verzoekers stellen dat zij in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus omdat zij in voortdurende angst leefden en in een strijdzone woonden waar de bendes de controle trachten te verwerven.

De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal vast dat de door verzoekers aangehaalde problemen met criminele bendes geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève, zijnde ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Om als vluchteling te worden erkend, dient de verzoeker immers aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève vermelde redenen. De door verzoekers beweerde feiten, bedreigingen door twee bendes in Apopa omwille van de verdenking dat hun zonen zich in het gebeid van de andere bende bevinden, zijn echter van gemeenschappelijke en criminele aard en kaderen in de territoriale machtsstrijd tussen de twee bendes in Apopa. Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissingen verwezen wordt, blijkt dat de drijfveren van de criminele bendes die in El Salvador actief zijn veeleer economisch en crimineel van aard zijn en doorgaans niet politiek gemotiveerd (zie COI Focus "*El Salvador: Situation sécuritaire*" van 15 juli 2019). Nergens kan blijken dat verzoekers omwille van hun politieke overtuiging, religie, nationaliteit, ras of het behoren tot een specifieke sociale groep hun land hebben verlaten. In het verzoekschrift stellen verzoekers weliswaar dat zij voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komen, maar tonen in hun betoog geen verband aan tussen de door hen aangehaalde feiten en één van de vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie.

Verzoekers slagen hier geenszins in door de loutere stelling dat zij uitgebreid verteld hebben over de aanhoudende afpersingen en bedreigingen door de bendes die onhoudbaar was geworden en dat de bendes gewelddadig tewerk gaan. Integendeel lijken verzoekers zelf van oordeel te zijn dat het bendegeweld in elk geval geen verband houdt met hun (toegeschreven) politieke overtuiging, waar zij stellen dat *“het feit dat de daden van de bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn niet wegneemt dat de bendes niet gewelddadig te werk gaan en het leven van verzoekende partij niet in gevaar zou zijn”*. De Raad erkent dat het bendegeweld in El Salvador wijdverspreid en ernstig is, maar dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de bendes daarbij vooral economische en criminele motieven hebben. Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit kan blijken dat dit *in casu* anders zou zijn.

Het voorgaande volstaat voor de Raad om te besluiten dat verzoekers in hun hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maken.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Met betrekking tot de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, brengen verzoekers geen elementen aan, noch blijkt uit de landeninformatie in het administratief dossier dat zij een risico zouden lopen op de doodstraf of executie in El Salvador.

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op *“situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”*, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 32). Dit artikel stemt in wezen overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en moet dan ook geïnterpreteerd worden in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hierover (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het EHRM hanteert inzake de toepassing van artikel 3 van het EVRM in asielzaken een aantal principes (EHRM, *J.K. e.a. v. Zweden*, nr. 59166/12, arrest van 26 augustus 2016, §§ 79-81). Zo stelt het Hof dat de gevreesde mishandeling een minimumniveau van ernst moet bereiken om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen. De beoordeling hiervan is relatief en hangt af van de omstandigheden van de zaak (EHRM 23 maart 2016, nr. 43611/11, *F.G. e.a. v. Zweden*, §§ 111-112). Gezien het absolute karakter van artikel 3 van het EVRM, heeft het toepassing niet alleen wanneer het gevaar uitgaat van nationale autoriteiten maar ook wanneer het uitgaat van personen of groepen van personen die niet behoren tot de nationale autoriteiten (EHRM 29 april 1997, nr. 24573/94, *H.L.R. v Frankrijk*, §§ 43-44). Ook in dit laatste geval moet het risico reëel zijn en moet er aangetoond worden dat de nationale autoriteiten niet in staat zijn om het risico te voorkomen door passende bescherming te bieden (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, *J.K. e.a. v. Zweden*, § 80).

In het kader van artikel 3 van het EVRM, moeten de voorzienbare gevolgen van verwijdering van een persoon naar het land van bestemming worden onderzocht. Hier worden de persoonlijke omstandigheden van het betrokken individu in ogenschouw genomen alsmede de algemene omstandigheden en situatie in dat land. De loutere mogelijkheid van slechte behandelingen wegens een instabiele situatie in een land leidt op zich niet tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM. Het reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing moet *in concreto* worden aangetoond.

Verder heeft het Hof ook geoordeeld dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (EHRM 28 februari 2008, nr. 13229/03, *Saadi v. Italië*, § 130-131). De beoordeling of er sprake is van een reëel risico moet gebeuren op basis van alle relevante factoren die het risico op mishandeling kunnen verhogen. Waar individuele factoren afzonderlijk bekeken niet leiden tot het vaststellen van een reëel risico, kunnen deze individuele factoren wanneer ze cumulatief worden beoordeeld en overwogen in het licht van een situatie van algemeen geweld aanleiding geven tot het vaststellen van een reëel risico (EHRM 17 juli 2008, nr. 25904/07, *NA v. Verenigd Koninkrijk*, par. 130). Indien de betrokken persoon behoort tot een groep die systematisch wordt onderworpen aan mishandeling, is het in beginsel niet noodzakelijk om een bewijs van persoonlijke risicofactoren te overleggen (EHRM 28 februari 2008, *Saadi v. Italië*, § 132).

De Raad stelt vast dat, *in casu*, verzoekers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet aantonen. Met betrekking tot de door eerste verzoeker aangehaalde bedreigingen in december 2018 en 14 januari 2018 stelt de Raad vast dat de door verzoeker beschreven confrontaties enerzijds leden van de bende Maquina betreffen en anderzijds bende 18 (notities PO eerste verzoeker, p. 11-12). De bedreiging in december 2018 werd volgens zijn verklaring geuit op de bus, terwijl de tweede bedreiging plaatsvond aan de ingang van een katholieke kerk (notities PO eerste verzoeker, p. 12). Voor zover eerste verzoeker verklaart dat hij met de dood bedreigd werd, is dit een blote bewering en blijkt uit zijn verklaringen in elk geval dat dit de enige momenten waren waarop hij persoonlijk zou zijn aangesproken door de bendes om te weten waar zijn zonen zich bevonden. In beide gevallen antwoordt verzoeker dat zij bij hun grootouders zijn, maar uit zijn verklaringen blijkt niet dat de bendeleden verder geïnformeerd zouden hebben naar de verblijfplaats van de grootouders, wat minstens de ernst van de beweerde bedreigingen door de bendeleden ondermijnt. Immers, indien de bendeleden werkelijk op zoek zouden zijn naar de zonen van eerste verzoeker en tweede verzoekster, kan aangenomen worden dat zij minstens zouden willen weten waar hun zonen zich dan precies bevonden.

Ook tweede verzoekster zou op de bus zijn aangesproken door een hulpjongen van de bende die informeerde naar hun zonen, maar zij antwoordde *“weet u, ze zijn beginnen studeren en daarom hebben ze de tijd niet meer om buiten te zijn en zitten ze binnen”* (notities PO tweede verzoekster, p. 10) maar maakt verder geen melding van bedreigingen. Verder stelt de Raad vast dat de laatste beweerde doodsbedreiging aan het adres van eerste verzoeker dateert van 14 januari 2019, en zij El Salvador verlaten op 26 maart 2019. Eerste verzoeker verklaart dat hij onmiddellijk na het eerste incident in januari wou vertrekken, maar dat zijn echtgenote haar moeder, derde verzoekster niet wou achterlaten. Derde verzoekster moest evenwel overtuigd worden om te vertrekken en eerst moest haar huis verkocht worden (notities PO eerste verzoeker, p. 5, 22). Voor zover zij zich persoonlijk bedreigd voelden, blijkt hieruit in elk geval niet dat deze bedreiging dusdanig was dat zij zich ertoe gedwongen voelden om onmiddellijk te vertrekken, wat de geloofwaardigheid en ernst van de beweerde bedreigingen verder ondermijnt.

Waar het verzoekschrift er op wijst dat verzoeker voorzorgsmaatregelen heeft genomen en na de bedreigingen niet meer met het openbaar vervoer naar het werk ging maar wel met een auto van de familie, stelt de Raad evenwel vast dat ook in de periode na zijn ontslag in januari 2019, verzoekers nog twee maanden in dezelfde wijk bleven wonen tot hun vertrek, maar verder niet meer gevraagd werden naar hun zonen, wat de ernst van de beweerde bedreigingen in elk geval verder nuanceert. Derde verzoekster verklaart dat ze regelmatig gevraagd werd door bendeleden naar haar zoon en twee kleinzonen, maar dat zij daarbij niet persoonlijk bedreigd werd, maar enkel vragen werden gesteld (notities PO derde verzoekster, p. 18). Het louter informeren naar de zonen/kleinzonen van verzoekers kan bezwaarlijk als voldoende zwaarwichtig worden beschouwd om als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking te worden genomen. Verder stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat tweede verzoekster en derde verzoekster verder persoonlijk gevisieerd zouden zijn door de bendes.

Verder stellen de bestreden beslissingen op goede gronden dat de geloofwaardigheid van het incident met bende 18, in december 2018, aangetast is doordat eerste verzoeker stelt dat hij de bendeleden kende omdat ze vaak de bus namen, maar dat ze hem nog nooit eerder hebben bedreigd. In dit verband stelt de Raad ook vast dat eerste verzoeker verklaart dat zijn zoon reeds in september 2018 vertrok uit El Salvador naar België (notities PO eerste verzoeker, p. 19), maar dat hij pas in december 2018 wordt aangesproken en bedreigd door de bendeleden. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat zij niet in het hoofd van de bende kunnen kijken en de bendeleden uiteraard niet iedereen ten allen tijde bedreigen, stelt de Raad vast dat dit niet verklaart waarom de bendeleden, indien zij verzoekers persoonlijk zouden viseren omwille van hun zonen, drie maanden zouden wachten om hen aan te spreken en te bedreigen, wat opnieuw minstens de ernst van de beweerde bedreigingen ondermijnt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, stelt de Raad vast, in navolging van de bestreden beslissing, dat voor zover geloofwaardig, de beweerde bedreigingen die zij ontvingen met betrekking tot hun zonen, niet het minimum niveau van ernst bereiken om een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling aan te tonen. Dit is ook het geval voor de vragen die tweede verzoekster en derde verzoekster kregen van bendeleden met betrekking tot hun zonen en kleinzonen. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat beide verzoeksters verder geen concrete elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk bedreigd zouden zijn geweest door de bendes.

Wat betreft de andere problemen die eerste verzoeker aanhaalt met betrekking tot het feit dat het moeilijker is om familie te bezoeken en zijn vrees voor de bende MS 13 in de zone waar hij werkte, stellen de bestreden beslissingen op goede gronden het volgende: *“Ook haalt u nog allerlei algemene zaken aan die in uw land gebeuren. U stelt dat het moeilijker is geworden om familie te bezoeken die in een zone woont die gecontroleerd wordt door een rivaliserende bende (CGVS, p.13) en dat jongeren specifiek door de bendes worden gevisieerd (CGVS, p.12). Het bovenstaande kadert binnen het algemeen bendegeweld in El Salvador maar is niet specifiek gericht tegen uw of uw familie. Er zijn aldus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u of uw familieleden hierdoor een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de vrees dat u werkte in zone bende MS13 dient te worden opgemerkt dat u er acht jaar zonder problemen werkte (CGVS, p.12, 20 en 22). Bende MS13 heeft u nooit bedreigd, lastiggevallen of in het oog gehouden (CGVS, p.22). Gevraagd naar waarom u hen dan toch vreest, stelt u dat de bendes sinds een bepaalde periode veel meer controle hebben (ibid.). Uw risico in deze is echter louter hypothetisch”*. De Raad stelt vast dat in de verzoekschriften geen poging wordt gedaan om deze motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier te weerleggen en maakt deze motieven derhalve tot de zijne.

5.2. Verzoekers beroepen zich, naast de bedreigingen die betrekking hebben op hun zonen, ook op twee incidenten in hun wijk die zij ook wijten aan bendegeweld, met name het in brand steken van twee bussen en het feit dat verzoekers' woning werd bekogeld met stenen. Waar de verzoekschriften stellen dat verwerende partij de werking van de bendes niet kent; dat zij in voortdurende angst moesten leven en in een strijdzone woonden waar verschillende bendes de controle trachten te bemachtigen, stelt de Raad vast dat zij hiermee niet aantonen dat de beschreven branden het resultaat waren van bendegeweld noch dat dit op hen persoonlijk betrekking zou hebben. De door verzoekers neergelegde krantenartikels bevestigen dat er drie microbussen van lijn 38 werden in brand gestoken in Apopa en dat een brand een pand in het winkelcentrum van Soyapango in de as legde (documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 7). Deze branden worden door de drie verzoekers vermeld en uitvoerig uiteengezet en toegeschreven aan de bendes. Uit de krantenartikels kan weliswaar niet afgeleid worden dat deze incidenten het werk zijn van de bendes, maar er wordt wel vermeld dat er kogelhuizen zijn gevonden bij de autobus stelplaats en dat de politie de zaak onderzoekt. Wat er ook van zij, voor zover zij plaatsvonden in de buurt waar verzoekers woonden, tonen verzoekers niet aan dat zij persoonlijk gevisieerd werden door deze incidenten noch dat zij gerelateerd zouden zijn aan hun beweerdde problemen met de bendes en kunnen zijn dan ook hoogstens de algemene veiligheidssituatie, en voor zover veroorzaakt door bendes, het bende-gerelateerd geweld illustreren. Waar eerste verzoeker verklaart dat hun huis en dat van andere bewoners in de straat 2 à 3 keer met stenen werden bekogeld (notities PO verzoeker, p. 20), stelt de Raad vast dat zij dit zelf kaderen in de machtsstrijd tussen de bendes en dat zij zich de regio wilden eigen maken (notities PO verzoeker, p. 20). Uit hun verklaringen blijkt niet dat zij hierdoor persoonlijk gevisieerd werden, noch dat dit verder ging dan loutere intimidatie van de bewoners in de straat.

De Raad ontkent noch betwist dat het crimineel geweld door de bendes wijdverspreid is in El Salvador en dat dit een belangrijke impact heeft op het dagelijkse leven van de Salvadoraanse burgers. Evenwel volstaat een loutere verwijzing naar een algemene slechte veiligheidssituatie in het land van herkomst niet om een reëel risico voor ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Hierboven werd reeds vastgesteld dat de door verzoekers ingeroepen problemen met betrekking tot de bendes inzake hun twee zonen, voor zover geloofwaardig, niet voldoende zwaarwichtig zijn om als een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 b) te worden beschouwd.

5.3. Wat betreft de door verzoekers geuite vrees om in geval van terugkeer als verraders te worden beschouwd door de criminele bendes en vermoord te worden, stelt de Raad vast dat op basis van de landeninformatie die voorligt niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer risico op vervolging loopt, dan wel een reëel risico loopt om ernstige mensenrechtenschendingen te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het

beoordelen van het risico in geval van terugkeer (COI Focus “*Salvador. Retour au pays des ressortissants*”, 9 januari 2020). Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt vast dat verzoekers geen concrete elementen aanhalen op basis waarvan zou kunnen worden besloten dat zij omwille van hun verblijf in het buitenland als verraders zouden worden beschouwd door de bendeleden. Voor zover uit de landeninformatie blijkt dat terugkeerders kunnen gezien worden als potentiële doelwitten van afpersing omdat zij beschouwd worden als personen die, omwille van hun verblijf in het buitenland, over financiële middelen beschikken (COI Focus “*Salvador. Retour au pays des ressortissants*”, 9 januari 2020, p. 20), stelt de Raad vast dat afpersing als dusdanig een wijdverspreid fenomeen is in El Salvador dat de hele bevolking treft, ook mensen zonder migratieachtergrond (COI Focus, p. 20). Het loutere risico om geconfronteerd te worden met afpersing is evenwel onvoldoende zwaarwichtig om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor zover verzoekers een reëel risico op ernstige schade pogen aan te tonen door te stellen dat door de coronacrisis de situatie in El Salvador helemaal dreigt te ontsporen, zij geen werk zullen hebben door de crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen en daardoor geen menswaardig leven zullen kunnen leiden, wijst de Raad er op dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen. Het Hof van Justitie heeft in zijn rechtspraak reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van richtlijn 2004/83/EU – waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt – niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM. Zo oordeelde het Hof dat het feit dat het risico op onmenselijke behandeling wegens een ernstige ziekte als gevolg van het ontbreken van de nodige gezondheidszorg in het land van herkomst in uitzonderlijke gevallen onder artikel 3 van het EVRM valt, niet betekent dat een derdelander die aan dergelijke ziekte lijdt op grond van de Kwalificatierichtlijn subsidiaire bescherming moet worden verleend. Uit artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn, waarvan artikel 48/5 § 1 de omzetting in Belgisch recht vormt, volgt immers dat *ernstige schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst* (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40. Naar analogie en samen gelezen met de rechtspraak van het EHRM inzake de relevantie van socio-economische omstandigheden in asielzaken is vereist dat de precaire socio-economische situatie in het land van herkomst moet zijn veroorzaakt door het handelen of nalaten van een overheids- of niet-overheidsactor van vervolging, waardoor de verzoekers in een situatie van extreme armoede belanden die gepaard gaat met de onmogelijkheid om in hun elementaire levensbehoeften te voorzien. Verzoekers tonen niet aan dat de socio-economische situatie in El Salvador het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van een actor van vervolging of ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 § 1 van de Vreemdelingenwet, noch dat zij op intentionele en gerichte wijze zouden worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in hun elementaire levensbehoeften zouden kunnen voorzien. Waar verzoekers wijzen op de impact van de coronacrisis, volstaat het op te merken dat deze niet wordt veroorzaakt door een actor van vervolging of ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847 (c)).

Met betrekking tot het feit dat de zoon van eerste verzoeker en tweede verzoekster de vluchtelingenstatus heeft bekomen in België, stelt de bestreden beslissing op goede gronden dat *“Voor wat betreft uw verwijzing naar uw zoon B. I., aan wie op 6 maart 2019 de vluchtelingenstatus werd toegekend, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en u niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald*

en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie." De Raad stelt vast dat deze motieven, die pertinent zijn, in het verzoekschrift ongemoeid worden gelaten, maakt deze motieven tot de zijne.

De overige door verzoekers neergelegde documenten kunnen de bovenstaande beoordeling niet ombuigen. De door verzoekers neergelegde paspoorten en identiteitskaart van tweede verzoekster tonen hun identiteit en nationaliteit aan, die niet betwist worden. De huwelijksakte van eerste verzoeker en tweede verzoekster toont aan dat beiden gehuwd zijn, wat eveneens niet betwist wordt. De ontslagbrief en loonbrief van eerste verzoeker tonen aan dat hij tewerkgesteld was, wat ook niet betwist wordt en hebben, afgezien van de bovenstaande vaststellingen met betrekking tot het feit dat hij ondanks de beweerde bedreigingen nog naar het werk ging, verder geen betrekking op verzoekers' beweerde problemen met de bendes.

Gelet op bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zin van artikel 48/3 of 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk maken omwille van hun beweerde problemen met de bendes in Apopa, noch omwille van hun louter verblijf in het buitenland.

5.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport "An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador" van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als "highly targeted and individualized" wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus Situation Sécuritaire, p. 11-19; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus Situation Sécuritaire, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd; noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is.

Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek, moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

De door verzoekers geciteerde artikelen op de website van The Guardian en Foreign Policy van november 2019 kunnen niet tot een ander besluit leiden. Beide artikelen beschrijven de wortels van het bendegeweld, de aard en omvang van dit geweld, de financieringswijzen van de bendes, alsook de manier waarop zij het dagelijkse leven in sommige wijken controleren, maar voegen als dusdanig niets nieuws toe aan de landeninformatie waarop de beslissingen van de verwerende partij zijn gebaseerd en laten niet toe te besluiten dat het geweld in El Salvador willekeurig van aard zou zijn.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

6. Wat betreft de door verzoekers aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers op het CGVS werden gehoord. Tijdens dit gehoor kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers' land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Wat betreft de door verzoekers aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissingen. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden beslissingen en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoekers niet in aanmerking komen voor internationale bescherming. De Raad stelt geen schending van het redelijkheidsbeginsel vast.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X, RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend twintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET